

ihjel for. Som sagt, jeg kunde have tænkt, at det højtærede Kirkeministerium havde nedlagt Protest mod dette Lovforslags Fremkomst, men det ere vi jo ikke vant til, og desto kraftigere bør Protesten være fra os, der staa som Folkets Repræsentanter.

En anden Ting har undret mig og vakt ejendommelige, triste Tanker hos mig, det er, at det er netop denne Minister, som forelægger dette Forslag. Det er altsaa den første store Frugt, vi se af hans Deltagelse i Fredskonferencen i Haag. Han var der nede efter Czarens Indbydelse til en Fredskonference, til en Afvæbningskonference. Den første store Frugt deraf er, at han beder os om flere Penge til ny Mordredskaber. Det undrer mig i høj Grad, efter som den danske Regering ved at modtage Indbydelsen til Haagerkonferencen har stillet sig paa det Reskripts Grundlag, hvorved Czaren indbød til denne Konference. Man vil maaske sige, at det er et stærkt Udtryk, jeg bruger, naar jeg taler om Mordredskaber. Men den russiske Czar, den danske Konges Dattersøn, har brugt endnu stærkere Udtryk om den moderne Militarisme, om Feltskyts og om den Slags Ting, her foreligger, og saa maa det være mig tilladt ogsaa at gøre det. I Czarens Fredsreskript af 24de August 1898 hedder det, at „Penge i Hundreder-Millionvis ere anvendte til Ødelæggelsesmaskiner, der næste Dag have mistet deres Værdi paa Grund af Fremkomsten af ny Maskiner, som have gjort de andre overflødige.“ Den ærede Krigsminister foreslaar altsaa Ødelæggelsesmaskiner, der ville miste Værdien lige efter, fordi der fremkomme ny og endnu bedre Ødelæggelsesmaskiner. Disse Ord findes ordret i Czarens Fredsmanifest. Det er ikke mig der som Socialdemokrat bruger særlig stærke Udtryk, det er den danske Konges Dattersøn, der bruger disse Udtryk om den moderne Militærtæknik. Det hedder videre, at disse forøgede Rustninger ere fuldkommen ødelæggende for Folkene. Det hedder i Czarens Fredsmanifest, at „de finansielle Byrder ere i stadig Stigen og ere i Bund og Grund skadelige for Folkenes Velfærd. Folkenes aandelige og fysiske Kraft, Arbejde og Kapital afledes for største Delen fra deres naturlige Bestemmelse og anvendes i uproduktive Øjemed, den nationale Kultur, videnskabelige Fremskridt, Frembringelsen af Værdier se vi fuldstændig lammede i deres Udvikling“. Dette, som Ministeren her forelægger os, er noget, der efter vor Konges Dattersøns

Mening vil i Bund og Grund ødelægge Folkene, hemme vor aandelige og fysiske Kultur, vort Arbejde og Kapital ville anvendes i uproduktive Øjemed, det er noget der strider mod den nationale Kultur mod videnskabelige Fremskridt. Men et saadant Forslag forelægges os nu af den samme Mand, som modtog paa Regeringens Vegne Indbydelse til at komme til Fredskonferencen i Haag. Det er en ganske mærkværdig Selvmodsigelse. Nu vil man sige fra Militærpartiets Side: Jamen, vi ruste os jo kun for at bevare Freden. Czaren, vor Konges Dattersøn, er dog af en anden Mening, han hævder, at disse stadige Krigsrustninger er en Fare for Freden, det hedder i Fredmanifestet, at „den stadige Fare, som Ophobningen af Krigsmateriel medfører, bliver en trykkende Byrde, som Folkene have større og større Møje med at bære“. Altsaa Bevillinger af nyt Feltskyts, Ophobningen af nyt Krigsmateriel Verden over indeholder efter Czarens Mening, efter den Indbydelse, der er modtaget af den danske Regering, en stadig Fare for Freden, som tilsidst vil ødelægge Folkene. Czarens Manifest ender med at kræve, at der maa gøres noget for at forebygge den Katastrofe, som truer Verden. Man siger ellers saa tidt, at det er os Socialdemokrater, som spekulere paa en Katastrofe. Efter Czarens, vor Konges Dattersøns, Mening er det Militarismen, der truer med en Katastrofe, og det er os Antimilitarister, som ville gøre alt for at forebygge denne Katastrofe. Fredsmanifestet, som den danske Stat har modtaget og dermed godkendt, erklærer det endvidere for et Ideal, der i Øjeblikket besjæler den civiliserede Verden at formindske de kolossale Rustninger, som Staterne i Nutiden foretage. Her foreligger Forslag om en forøget Rustning, men Czaren siger, vi maa formindske den; det er det Ideal, der foresvæver hele den civiliserede Verden, og det svæver ikke i det blaa, men allerede nu bør det gennemføres, hvorfor han sammenkalder til en Konference til at drøfte denne Sag.

Rettelse:

Sp. 2558, L. 4 f. o.: „86,000 Kr.“, læs: „16,000 Kr.“
 — — L. 24 f. o.: „meget mere“, læs: „noget mere“.